

بررسی شیوع ناباروری زوجها در غرب تهران در سال ۱۳۷۹

چکیده

این مطالعه به منظور تعیین شیوع ناباروری زوجها (اولیه و ثانویه)، تعیین پی‌آمد بارداری و جستجوی خدمات درمانی در این زمینه و بررسی برخی عوامل دموگرافیک زنان در یک جمعیت تعریف شده، انجام شده است. در این مطالعه ۱۲۰۰ زن متاهل بین سنین ۴۰ تا ۵۰ سال که ساکن در مناطق تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی ایران (غرب تهران) بودند توسط مصاحبه - پرسشنامه و با روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌بندی شده انتخاب شدند. ۲۶ پرسشنامه که بطور صحیح و کامل پر نشده بود از مطالعه حذف گردید. بنابراین میزان پاسخ‌دهی ۹۸ درصد بود. نوع مطالعه مقطعی (Cross-sectional) بود و داده‌ها توسط نرم‌افزار SPSS مورد بررسی قرار گرفت. از ۱۱۷۴ زن بررسی شده ۸۷/۳٪ مشکلی در باروری نداشتند. ۹۸ نفر (۸/۳٪) نازایی اولیه را تجربه کرده و ۴۳ نفر (۳/۷٪) دچار نازایی ثانوی بودند (با تعریف ۱ ساله نازایی). از ۹۸ زن (۸/۳٪) با تجربه نازایی اولیه، ۸۰ نفر (۶/۸٪)، و از ۴۳ زن (۳/۷٪) با نازایی ثانوی ۳۳ نفر (۲/۸٪) در نهایت باردار شدند و ۴۹ نفر (۴/۲٪) مشکل ناباروری حل نشده داشتند. ۶۳٪ زنان با مشکل در ناباروری، از پزشک متخصص کمک گرفته بودند و ۷٪ به طور کلی بدنبال خدمات درمانی در این زمینه نبودند. بین جستجوی خدمات درمانی و شغل و تحصیلات زنان ارتباط معنی‌داری وجود نداشت. شیوع کلی نازایی زوجها ۱۲٪ بود که بیش از ۲/۳ آنها در نهایت باردار شدند. شیوع نازایی اولیه بیش از نازایی ثانوی بود و تنها ۶۳٪ زنان برای حل مشکل ناباروری خود به پزشک متخصص مراجعه کرده بودند.

*دکتر مرضیه نجومی I

دکتر مهناز اشرفی II

دکتر جلیل کوهپایه‌زاده III

کلیدواژه‌ها: ۱- ناباروری ۲- نازایی اولیه و ثانویه ۳- جستجوی خدمات درمانی

مقدمه

باروری، آزادشدن سقط جنین و وضعیت اقتصادی نامطلوب، ذکر می‌کنند. از بین این علل، تأخیر در سن ازدواج و تولد فرزند را مهمترین تغییرات در جوامع صنعتی می‌دانند (۱). در طی ۲ دهه گذشته در بررسی نازایی ۳ تغییر عمده رخ داده است:

۱- تغییر و تحول در مورد باروری مصنوعی (IVF) و سایر تکنولوژیهای باروری کمک شده (ART). ۲- آگاهی

نازایی عبارت است از ۱ سال آمیزش محافظت نشده بدون صورت گرفتن باروری که تقریباً ۱۵-۱۰٪ زوجها را در طول سنین باروری مبتلا می‌کند (۱). در کشورهای صنعتی از جمله ایالات متحده در طی سالهای اخیر، کاهش در باروری رخ داده است که علل آن را تغییر نقش زنان در فعالیتهای اجتماعی، تأخیر در سن ازدواج، تغییر در سن داشتن فرزند، افزایش استفاده از روشهای پیشگیری از

این مقاله در قالب طرح پژوهشی با شماره ۳۶۵ در دفتر معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی ایران به ثبت رسیده است. همچنین در دومین کنگره بین‌المللی رویان در تهران شهریور ماه سال ۱۳۸۰ ارائه شده است.

(I) استادیار بخش پزشکی اجتماعی، دانشکده پزشکی، خیابان ستارخان، خیابان نیایش، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران (*مؤلف مسؤول)

(II) استادیار بیماریهای زنان و زایمان، عضو هیئت علمی، بیمارستان اکبرآبادی و مرکز رویان، خیابان مولوی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران

(III) دستیار رشته پزشکی اجتماعی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران.